

Sygn. akt IV U 689/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 listopada 2015r. w S.

odwołania A. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 13 kwietnia 2015 r. Nr (...)

w sprawie A. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu A. T. przysługuje prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 01 marca 2015r. do dnia 01 marca 2017r.

Sygn. akt IV U 689/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 kwietnia 2015 r. Nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., na podstawie przepisów ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wobec orzeczenia przez Komisję Lekarską ZUS okresowej częściowej niezdolności do pracy ponownie ustalił ubezpieczonemu A. T. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 marca 2015 r. do dnia 31 marca 2018 r.

Odwołanie od ww. decyzji złożył ubezpieczony A. T., wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. W uzasadnieniu wskazano, że niezdolność do pracy ubezpieczonego trwa od września 2010 r., a jego stan zdrowia nie uległ poprawie, wręcz przeciwnie nie pozwala mu na podjęcie jakiegokolwiek pracy. W sierpniu 2012r. ubezpieczony miał zawał serca, co skutkowało wszczęciem pomostu. Jak wyjaśnił wnioskodawca, ze względu na stan żył (okazało się że miażdżyca dotyczy nie tylko kończyn dolnych, ale całego organizmu) pomosty zostały zrobione nie na miarę potrzeb, lecz na miarę możliwości. W styczniu 2013 r. komisja lekarska ZUS orzekła całkowitą niezdolność do pracy do 31 stycznia 2014 r., a następnie w lutym 2014 r. ubezpieczonemu przyznano prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy do 31 stycznia 2015 r. Nadto w styczniu 2014r. skierowano A. T. do sanatorium celem podreperowania zdrowia. W ocenie wnioskodawcy, jego stan

zdrowia jest zły i nie rokuję poprawy. Od kilku lat nie pracuje i ma duże trudności z prostymi czynnościami domowymi. Wnioskodawca zwrócił również uwagę na jego trudności finansowe (odwołanie, k. 1-3 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji. W ocenie organu rentowego odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych i prawnych, uzasadniających zmianę decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie, k. 4-5 akt sprawy).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca A. T. w dniu 16 lutego 2015r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek, k. 62-62v akt rentowych). Składając powyższy wniosek ubezpieczony był w trakcie pobierania renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, która została mu przyznana na mocy decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. do dnia 28 lutego 2015 r. (decyzja z 21.02.2014 r., k. 60 akt rentowych).

Rozpoznając wniosek A. T. z dnia 16.02.2015 r. organ rentowy skierował wnioskodawcę na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 10 marca 2015r. ustalił, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do dnia 31 marca 2018 r., a jednocześnie nie jest całkowicie niezdolny do pracy (k. 64 akt rentowych).

Ubezpieczony złożył sprzeciw od ww. orzeczenia Lekarza Orzecznika, zarzucając mu nieprawidłowe ustalenie stopnia niezdolności do pracy (sprzeciw, k. 20 akt lekarskich). Wobec złożenia sprzeciwu, wnioskodawca został skierowany na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z dnia 3 kwietnia 2015 r. ustaliła, że A. T. jest częściowo niezdolny do pracy do 31 marca 2018r. i nie jest całkowicie niezdolny do pracy (k. 66 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 13 kwietnia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przyznał ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 1 marca 2015r. do 31 marca 2018r. (k. 67 akt rentowych).

Zespół biegłych lekarzy o specjalnościach ortopeda, neurolog, kardiolog i chirurg w opinii sporządzonej na zlecenie Sądu, stwierdził u ubezpieczonego następujące schorzenia: reumatoidalne zapalenie stawów, przewlekły zespół bólowy kręgosłupa i stawów kończyn górnych i dolnych na podłożu (...) ze znacznym ograniczeniem sprawności ruchowej, osteoporozę posterydową z kompresyjnym złamaniem trzonu kręgu (...), przewlekłą chorobę wieńcową (...) u pacjenta po (...) i po (...), nadciśnienie tętnicze umiarkowane, miażdżycę tętnic kończyn dolnych z krytycznym zwężeniem tętnicy udowej powierzchownej lewej i niedrożnością tętnicy udowej powierzchownej prawej, a także przepuklinę pępkową wolną. W ocenie biegłych, aktualny stan kliniczny układu krążenia skutkuje u wnioskodawcy częściową niezdolnością do wykonywania prac zgodnych z kwalifikacjami i ostatnio wykonywanych. Rozpoznane schorzenie narządu ruchu spowodowane reumatoidalnym zapaleniem stawów, osteoporozą ze złamaniem trzonu kręgu (...) i chorobą dyskopatyczną kręgosłupa upośledza znacznie sprawność ruchową wnioskodawcy, powoduje ograniczenie ruchomości zarówno kręgosłupa, jak i stawów kończyn górnych i dolnych, co przy współistniejących schorzeniach układu krążenia i zaawansowaną miażdżycą kończyn dolnych – w ocenie biegłych – powoduje nadal całkowitą okresową niezdolność do pracy z ogólnego stanu zdrowia. Tym samym biegli lekarze stwierdzili u ubezpieczonego całkowitą niezdolność do pracy w okresie od 1 marca 2015 r. do 1 marca 2017 r. (opinia biegłych, k. 12 akt sprawy).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego A. T. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 t.j.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w

ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl art. 12 ust. 1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania wnioskodawcy od decyzji organu rentowego z dnia 13 kwietnia 2015 r. wymagało ustalenia, czy ubezpieczony po 28 lutego 2015 roku w dalszym ciągu pozostaje osobą całkowicie niezdolną do pracy, czy też jest częściowo niezdolny do pracy. Pozostałe przesłanki do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy zostały spełnione przez wnioskodawcę, czego organ rentowy nie kwestionował.

Opinia biegłych lekarzy ortopedy, neurologa, kardiologa i chirurga sporządzona w niniejszej sprawie dała podstawy do stwierdzenia, że ubezpieczony od dnia 1 marca 2015 r. do 1 marca 2017 r. jest nadal osobą całkowicie niezdolną do pracy z ogólnego stanu zdrowia. Biegli lekarze po przeprowadzeniu badania przedmiotowego ubezpieczonego oraz analizie dokumentacji medycznej stwierdzili, że schorzenie narządu ruchu spowodowane reumatoidalnym zapaleniem stawów, osteoporozą ze złamaniem trzonu kręgu (...) i chorobą dyskopatyczną kręgosłupa upośledza znacznie sprawność ruchową wnioskodawcy, powoduje ograniczenie ruchomości zarówno kręgosłupa, jak i stawów kończyn górnych i dolnych, a przy współistniejących schorzeniach układu krążenia i zaawansowaną miażdżycą kończyn dolnych powoduje, że ubezpieczony okresowo utracił zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy.

Analizując przedmiotową opinię biegłych lekarzy, Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarzy o specjalnościach odpowiadających schorzeniom ubezpieczonego, a ponadto poprzedzona została analizą dokumentacji lekarskiej i badaniem przedmiotowym wnioskodawcy. Opinia jest spójna i logiczna. Biegli lekarze wnikliwie zapoznali się z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, a także sporządzili należycie uzasadnienie swojego stanowiska. Zdaniem Sądu, opinia jest przekonywująca, a nadto żadna ze stron nie kwestionowała płynących z niej wniosków, w tym organ rentowy nie zgłaszał zastrzeżeń do opinii biegłych lekarzy.

Ubezpieczony A. T. miała przyznane prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy do 28 lutego 2015 r. Za dowodem z opinii biegłych lekarzy, Sąd ustalił, że ubezpieczonemu w dalszym ciągu przysługuje prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 1 marca 2015 r. do dnia 1 marca 2017 r.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał A. T. prawo do wnioskowanego świadczenia.